

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 96/13
Λουξεμβούργο, 18 Ιουλίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-234/12
Sky Italia Srl κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Η ιταλική νομοθεσία περί τηλεοπτικής διαφήμισης η οποία προβλέπει μειωμένη χρονική διάρκεια μεταδόσεως τηλεοπτικών διαφημίσεων για τους οργανισμούς συνδρομητικής τηλεοράσεως σε σύγκριση προς τους οργανισμούς που εκπέμπουν τηλεοπτικό πρόγραμμα ελεύθερης λήψεως συνάδει, καταρχήν, προς το ενωσιακό δίκαιο

Πρέπει, πάντως, να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας

Η οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων¹ επιβάλλει στην τηλεοπτική διαφήμιση την τήρηση ελάχιστων κανόνων και κριτηρίων, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, δηλαδή των τηλεθεατών. Συναφώς, καθορίζει ανώτατο όριο 20 % ανά ωρολογιακή ώρα για τα τηλεοπτικά διαφημιστικά μηνύματα και τα μηνύματα τηλεπωλήσεως, αλλά αφήνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες για τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους.

Η ιταλική νομοθεσία προβλέπει ότι η μετάδοση διαφημιστικών μηνυμάτων από τον παραχωρησιούχο της γενικής ραδιοτηλεοπτικής δημόσιας υπηρεσίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το 4 % του προγράμματος που μεταδίδεται εβδομαδιαίως και το 12 % σε κάθε ώρα. Η μετάδοση τηλεοπτικών διαφημιστικών μηνυμάτων από τους λοιπούς οργανισμούς που εκπέμπουν τηλεοπτικό πρόγραμμα ελεύθερης λήψεως δεν μπορεί να υπερβαίνει το 15 % του προγράμματος που μεταδίδεται ημερησίως και το 18 % σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα, ενώ όσον αφορά οργανισμούς συνδρομητικής τηλεοράσεως δεν μπορούσε να υπερβαίνει, το 2011, το 14 % κάθε ώρας (στις δύο αυτές περιπτώσεις, τυχόν υπέρβαση, που πάντως δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2 % ανά ώρα, αντισταθμίζεται την προηγούμενη ή την επόμενη ώρα).

Στις 5 Μαρτίου 2011, μεταξύ των ωρών 21:00 και 22:00, ο συνδρομητικός τηλεοπτικός σταθμός Sky Sport 1, του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού Sky Italia, μετέδωσε 24 διαφημιστικά μηνύματα, διάρκειας 10 λεπτών και 4 δευτερολέπτων, καλύπτοντας δηλαδή ωριαίο ποσοστό 16,78 %, υπερβαίνοντας τον ανερχόμενο στο 14 % μέγιστο χρόνο μεταδόσεως διαφημίσεων που επιβάλλεται στους οργανισμούς συνδρομητικής τηλεοράσεως.

Η Αρχή Εποπτείας των Επικοινωνιών (AGCOM) επέβαλε, κατά συνέπεια, στη Sky Italia κύρωση ύψους 10 329 ευρώ.

Η Sky Italia ζήτησε από το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Περιφερειακό Διοικητικό Δικαστήριο του Lazio, Ιταλία) την ακύρωση της αποφάσεως της AGCOM, η οποία, κατά τη γνώμη της, αντίκειται στο ενωσιακό δίκαιο.

Το δικαστήριο αυτό ερωτά το Δικαστήριο αν η οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων καθώς και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και οι θεμελιώδεις ελευθερίες τις οποίες εγγυάται η Συνθήκη ΛΕΕ επιτρέπουν εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει μειωμένη χρονική διάρκεια

¹ Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (ΕΕ L 95, σ. 1).

μεταδόσεως τηλεοπτικών διαφημίσεων για τους οργανισμούς συνδρομητικής τηλεόρασης σε σύγκριση προς τους οργανισμούς που εκπέμπουν τηλεοπτικό πρόγραμμα ελεύθερης λήψεως.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι **η οδηγία δεν εναρμονίζει πλήρως τους κανόνες που είναι σχετικοί με τους τομείς που καλύπτει, αλλά θεσπίζει ελάχιστες προδιαγραφές**².

Τα κράτη μέλη έχουν, κατά συνέπεια, την ευχέρεια, να προβλέπουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες και, σε ορισμένες περιπτώσεις, διαφορετικές προϋποθέσεις, υπό τον όρον ότι οι κανόνες αυτοί συνάδουν προς το ενωσιακό δίκαιο. Έτσι, όταν η οδηγία προβλέπει ότι η αναλογία του χρόνου μεταδόσεως τηλεοπτικών διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεπωλήσεως δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20 %, δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν διαφορετικά χρονικά όρια, κάτω από το εν λόγω όριο. Οι εθνικοί κανόνες πρέπει, πάντως, να τηρούν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει περαιτέρω ότι **οι αρχές και οι σκοποί των κανόνων σχετικά με τον χρόνο μεταδόσεως της τηλεοπτικής διαφήμισης αποβλέπουν στην ισόρροπη προστασία, αφενός, των οικονομικών συμφερόντων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και των διαφημιζομένων και, αφετέρου, των συμφερόντων των παραγωγών και των δημιουργών, καθώς και των συμφερόντων των καταναλωτών, δηλαδή των τηλεθεατών.**

Η ισόρροπη αυτή προστασία διαφέρει αναλόγως του αν οι τηλεοπτικοί οργανισμοί είναι ή δεν είναι συνδρομητικοί.

Πράγματι, τα οικονομικά συμφέροντα των οργανισμών συνδρομητικής τηλεόρασης, οι οποίοι πραγματοποιούν έσοδα από τις συνδρομές των τηλεθεατών, διαφέρουν από τα συμφέροντα των οργανισμών που εκπέμπουν τηλεοπτικό πρόγραμμα ελεύθερης λήψεως, οι οποίοι δεν διαθέτουν άμεση πηγή χρηματοδότησεως και είναι υποχρεωμένοι να εξασφαλίζουν τη χρηματοδότησή τους, μεταξύ άλλων, με τα έσοδά τους από την τηλεοπτική διαφήμιση. Μια τέτοια διαφορά είναι, καταρχήν, ικανή να περιαγάγει τους οργανισμούς συνδρομητικής τηλεόρασης σε κατάσταση αντικειμενικώς διαφορετική.

Η κατάσταση των τηλεθεατών είναι επίσης διαφορετική αναλόγως του αν χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες οργανισμού συνδρομητικής τηλεόρασης (στον οποίο καταβάλλουν ένα τίμημα προκειμένου να απολαμβάνουν τα τηλεοπτικά προγράμματα) ή τις υπηρεσίες οργανισμού που εκπέμπει τηλεοπτικό πρόγραμμα ελεύθερης λήψεως.

Επομένως, κατά την αναζήτηση της ισόρροπης προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των τηλεοπτικών οργανισμών και των συμφερόντων των τηλεθεατών **ο εθνικός νομοθέτης μπορεί, να καθορίσει διαφορετικά χρονικά όρια ωριαίας μεταδόσεως διαφημίσεων αναλόγως του συνδρομητικού ή μη χαρακτήρα των τηλεοπτικών οργανισμών.**

Το Δικαστήριο επισημαίνει, τέλος, ότι η ιταλική νομοθεσία μπορεί να συνεπάγεται περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η προστασία των καταναλωτών από τις υπερβολές της εμπορικής διαφήμισης συνιστά, ωστόσο, επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος δυνάμενο να δικαιολογήσει περιορισμούς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί είναι κατάλληλοι να διασφαλίσουν την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο προς τούτο μέτρο.** Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, C-244/10 και C-245/10 *Mesopotamia Broadcast και Roj TV*, βλ., επίσης, [ΑΤ 99/11](#), για την ερμηνεία της οδηγίας 89/552/ΕΚ, «Τηλεόραση χωρίς σύνορα», η οποία ακολούθως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε από την οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων.

Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582